

KUTNÁ• HORA A 1/2• IVÁ• JIÁ• Z PODĚŠBRAD - 2.

Pondělí, 06. listopad 2017

Takže se mi z Jiřího z Poděšbrad nakonec vyklubal Pepa, tanečník, znalec vína, výborný kuchař, aťák, v podstatě cokoliv a všemobecnému používání, ale … Všechno je úžasné, kdyby tam nebylo to „ale“, které znamená, že je to samorost s neústupnými názory – takový dub = máš se o něj směle opřít, ale na chuť nemožné.

Každopádně – jak jste jistě správně pochopili, začala jsem trávit víkendy v Kutné Hoře. Byly to neobyčejně chvíle, na které jsem se těšila, i když někdy s hrůzou v očích, co zase bude. První provázní akce byl „hasičský ples“. „Určitě máš vhodného na ples, tak si to vem, mám pro nás dva lístky, kamarádi se na tebe těší, že tě poznají“ – prohlásil Pepa do telefonu. V poslední době jsem žádné společenské akce tohoto druhu nenavštívila, ale vlastně jsem šerné společenské kalhoty z nějakého šortsetu, doplněné průhlednými lojímí, takže vypadaly jako sukně. K tomu blýskavý top na ramínka a sáček stejného průhledného materiálu jako lojímí. Měla jsem to na sobě dvakrát v životě v divadle, i když to byly investice zvlášť kolika tisícovek. Namalovaná, vystajlovaná, jsem předstoupila před Pepu s úsměvem na tváři a očekávala jsem ódu na to jak jsem úžasná. Chyba. Změnil si má kritickým pohledem a prohlásil „Jak v tomhle chceš tancovat? Vždyť se do toho zamotáme a průvih je na světě“. Na moje argumenty, že tohle je společenský ohoz, nic jiného nemám a v Praze v tom úspěšně dělám parádu v divadle, mi odpověděl „To jistě, jenže v tom jenom jdeš nebo sedíš - už jsi v tom tancovala?“ Samozřejmě, už netancovala, blázen bláznivá. Šel k přehrávači, nasadil CD s nějakým tangem, popadl do náruče a v momentě kdy nakročil mezi moje nohy, lojímí ho objaly a nechtěly pustit. Průvih, zase má pravdu … Dotaněli jsme skladbu bez úrazu jak lojímí tak nás, ale nebyl to tanec, spíš zápas mezi mým oblečením a Pepou. Nakonec se mi uklonil, podíval se na tanec a jal se odstrojovat. Tak jsme se doma protentokrát zabavili jinak.

Dostala jsem za úkol si do příštího plesu opatřit společenské šaty, zdá se že to „šaty“ né společenský oděv. A tak jsem si na internetu vyhledala dostupné přívěsky společenských šatů a jala se je obcházet. Když byly šaty jak tak ucházející stáhem, tak zase nesešla barva a pověstinou pro ty „prostorové výrazné“ postavy nic, čím by lovice oslnila, neměly. A narazila na zapadlou přívěsku, dvě starší dámy, nejspíš sestry a měly tam výběr teda úžasně. Jenže líbilo mně, do toho jsem se nevešla a do toho jsem se vešla, nelíbilo se mně. Dámy z toho byly nešťastné, vyprávěla jsem jim o tom zkoušení má přívěšku, který je uchvátil a tak dělaly všemohoucí i nemožné, aby mi pomohly. Když už jsem byla celá uondaná, tak si vzpomněly, že ve skladu, kde měly být nějaké šaty, které by se možná hodily … Odskotařily dozadu a za dráhou chvíli se vrátily z vítězoslavným úsměvem. Vyndaly co nevábného vzhledu a jaly se to roztásat. Živě lahvové zelených šatů (nic zeleného se v mém šatníku nevyskytuje) se stáhem nitkami byl korzetového stáhu, vzadu na šatování. Do toho jsem vplula bezvadně. Sukně z téhož materiálu byla jako z elastanu, objala moje pozadí a stehna až ke kolenům, kde začal úžasný kolový kanýr (šatky jako z operety). Byly zmuchlané a kapku špinavé, ale seděly. A na vypuštěný zadek, no holt se nedá nic dělat – co mám, to prodávám. Když jste poněkud objemnější, tak odhalená ramena v korzetu nejsou to pravé ošechové. To pochopily i dámy a odněkud vytrachaly slonovinové bílé bolerko, do kterého jsem se nevešla. Nevadí, okamžitě si to poměly a přikázaly v pátek dopoledne všechno vyzvednout. Šaty budou vyšité, naehlené i s bolerkem. V pátek jsem si všechno odvěšela v pytlí na šaty, dokonce i krajkovou kabelku (psaníčko) potaženou tou samou krajkou, kterou nastavily i bolerko. Pepa mě vyzvedl na nádraží, převzal pytel se šatky a opatrně je položil na zadní sedadlo. Když jsem v sobotu večer vplula z ložnice vystajlovaná a namalovaná, Pepovi se rozzářily oči, objevil se radostný úsměv na tváři, dostala jsem velikého hubana a šlo se do šumu. ZDENA